

တိမ်လွှာမှို

ပပြင်ရသောအတိတ်ကချစ်သူ

ပဲခူးတိုင်းအတွင်းက ရွာတစ်ရွာတွင် အမှန်တကယ် ဖြစ်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်သည်။ ။

"ဟဲ့နွားငနီ ကောင်းကောင်း သွားစမ်း ပေကပ်ကပ်နဲ့ "

"ဟိုနွားက ဘာဖြစ်လို့ ဘေးကပ်နေတာလဲ"

"တယ် ဒီနွားတွေ ငါလုပ်လိုက်ရ သေတော့မယ်"

ဒီအသံများက ရွာထဲ နေ့တစ်နေ့ ကြားနေရသော မရိုးနိုင်သည့် အသံပင်ဖြစ်ကာ လူပျိုကြီး ဖိုးလုံး နွားတစ်အုပ်ကို ကျောင်းရန် ရွာပြင်သို့ ထွက်လာသည့် နွားမောင်းသည့် ဆူဆူညံညံ အသံပင်ဖြစ်သည်။ ။

အမှန်တော့လူပျိုကြီးက မလိုအပ်ပဲ နွားတွေ ကျောင်းသလိုလိုနဲ့ ဖိုသံပေးနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။

သူ့အသံကြား၍ ရွာထဲက ကောင်မလေးတွေများ ထွက်ကြည့်မလားလို့ မျက်လုံး ကနာမငြိမ် တွေ့သမျှ ငန်းဖို့ က သူ့အလုပ်ဆိုတော့ နွားတွေက သူ့လမ်းသူ သွားပေမဲ့ သူကတော့ ပါးစပ်က နွားမောင်းရင်း တစ်ရွာလုံး ပတ်ကြည့်ရတာ အမောပင် ...

တကယ်တော့ ဖိုးလုံးက ကုသိုလ်ကံ မကောင်းရှာ မွေးကထဲပင် ခြေထောက်တစ်ဖက် မကောင်း သိမ်နေ၍ လမ်းရှောက်လျှင် ခြေတစ်ဖက် နှိမ့်ကာ ဆာတာတာ ဖြစ်နေ၏။ ဒီကြားထဲ သွားကလည်း ခေါ် အသားကလည်း မည်းသေး ဂင်တိုတို ပုကွကွနှင့် အချိုးမကျသော သျှပုံစံအား ရွာ

ထဲက မိန်းကလေးတွေ မကြိုက်ကြတာလည်း အဆန်းတော့ မဟုတ်ပေ ဆန်းနေတာက မိန်းမ အလွန်လိုချင်နေသော သူ့စိတ်ပင်ဖြစ်သည်။ ။

သူက ချိန်လိုက် လင်နောက်လိုက်လိုက် သူက ပိုးလိုက် သူများ နောက် ပါသွားလိုက်ဖြင့် ကျန်ရစ်ဖြစ်နေကာ တစ်ရွာလုံးက အပျိုတွေ သူမကြိုက်တာ မရှိပေ။ သူပိုးခဲ့ဘူးသည့် ရွာထဲက ကောင်မလေးတွေရဲ့ ကလေးတွေပင် အတော်ကြီးနေပြီ ဖြစ်သည်။ ။ ထို့ကြောင့် ရွာထဲက ကာလသားများက သူ့အား ဝိုင်းလှောင်ကြ၏။

"ကိုဖိုးလုံးရေ အမေမရတော့လည်း သမီးပေါ့ ... အားမငယ်နဲ့ "

"ဦးဖိုးလုံးရေ ဒီဝါကျွတ်ရင်တော့ မလွတ်စေနဲ့ နော် ရတာလေး ဆွဲထားလိုက်တော့"

"ဖိုးလုံး မင်းမင်္ဂလာဆောင်ကတော့ နောင်ဘဝမှ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်"

,

"ဖိုးလုံးရေ မင်းမင်္ဂလာဆောင်သာ စောင့်စားရရင် ငတ်သေတာကြာပေါ့"

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲ ပြောကြပါစေ ဖိုးလုံးကတော့ ဘယ်လိုမှ မနေ ရွာထဲရှိသမျှ အပျိုများ နှင့် တစ်ခုလပ် တစ်လင်ကွာ မုဆိုးမပါ မကျန်အကုန်ပိုးရမှာ သူ့တာဝန်ဟု ခံယူထားသည်။ ။

ဖိုးလုံးတို့ ရွာသည် ပဲခူးရိုးမ တောင်ခြေတွင် ရှိကာ ညိုညိုမှိုမှိုလင်းမှိုလင်းနှင့် မညီမညာ တောင်တန်းကြီးတွေကို အဝေးက လှမ်းမြင်နေရသည်။ ။ ဖိုးလုံးက သစ်ပင်အောက်တွင် ထိုင်ရင်း ထိုလွမ်းမောဖွယ် တောင်ကြီးတွေကို ငေးကြည့်ရင်း စိတ်ကူး ယဉ်ချင်တိုင်း ယဉ်ရသည့် အရသာကို နှစ်သက်၏။ စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းတွင် အကန့်အသတ်မရှိ မိမိဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်သည်။

စံခွင့်ရသော စိတ်တံခါးပေါက် တစ်ခုပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်လား။
